

Efterföljelse

Som kristen vill man ju att tron inte bara skall sitta i huvudet – svar på alla frågor. Helst vill man att ens liv skall präglas på något sätt till något som både är spontant och äkta.

När halva högtiden redan var förbi, gick Jesus upp till tempelplatsen och började undervisa. ¹⁵Judarna blev förvånade och sade: "Hur kan han känna Skrifterna, han som inte har studerat?" ¹⁶Jesus svarade: "Min lära är inte min, utan hans som har sänt mig. ¹⁷Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv. (Joh 7:14-17)

Vi är lovade en trons trygghet om vi börjar omsätta den tro vi har i handling. Ett samspel mellan tro, handling och erfarenhet som blir till en växande och enhetlig vishet.

Liksom kroppen utan ande är död, så är tron utan gärningar död. (Jak 2:26)

Varför blir det inte alltid av?

Vi skall inte underskatta vår egen lättja och vårt begär efter egna fördelar. Ändå är det rimligtvis inte den viktigaste bromsen.

Vi vet inte hur vi skall börja

Lite dunkelt är vi medvetna om att efterföljelsen betyder att man skall vara lite snällare, lite mindre säker och lite mindre påstridig. Så försöker man göra sig till något man inte är. Man blir konflikträdd och försöker vara alla till lags. Jesus var ständigt i konflikt. Det blir falskt och i bästa fall tröttnar man.

För det andra är vi för behovscentrerade. Det finns en kallelseprincip.

Ty hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett, så att vi skall vandra i dem. (Ef 2:10)

Du är skapad i Kristus till goda gärningar som Gud har förberett. Detta uppfattar många som att har en plan för vad du skall göra i eftermiddag och i morgon. Om Guds plan för ditt liv skulle fungera på det viset måste du ständigt vara i takt med planen. Tänker du så kan du bli så obegränsat osjälvständig att du måste fråga Gud vad du skall ha på smörgåsen. Tänk om jag gifter mig med fel person!!

Nej, det finns en typ av gärningar som du skall vandra i. Det valet måste delvis komma inifrån dig själv för då har du den lust och glädje som kan driva dig också genom svåra motgångar. Varför måste du välja eller förstå vad Gud har berett åt just dig? Det du skall ge dig in i är på ett vis en omöjlig uppgift.

Givande liv i en tagande värld

Du skall med Guds hjälp sluta att vara som människan är av naturen – tagande, krävande, och ibland även fuskande. I stället vill Gud göra dig utgivande och ärlig. Att leva utgivande i en tagande värld medför alltid risken att man blir plundrad och utnyttjad. Den som vill vara ärlig och tro gott om alla blir lätt bedragen och lurad.

Risken är stor att man inte får välja i fred.

Som det nu är överhopas vi med borden och måsten. Kyrkan borde engagera sig i Politiken, Knarkarna, De hemlösa, Flyktingarna, De ofrälsta, Klimatet, Miljön, Nedrustningen, Helandet av sjuka, Missionen, Visionen etc.

Vi kan få dåligt samvete innan vi ens har hunnit känna efter vad vi skulle vilja ägna våra krafter åt. Man förlamas av detta väldiga utbud med uppgifter som man måste ta itu med för att inte stämplas som en dålig kristen eller som representant för en försoffad kristenhet.

Men Jesus säger lyckligtvis inte så här:

Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Gån för skams skull ut och gören alla folk till lärjungar (Matt 28:18-19)

Den som framför krav av det här slaget är ofta en person som har gått in för något, säg Nedrustningen, bara för att finna att rustningsindustri och militären förfogar över mycket stora resurser medan han själv är som rösten av en som ropar i en tom öken. Besvikelsen och irritationen lyser igenom och formuleringarna blir ofta anklagande. Då vill man inte och får i stället dåligt samvete för att man inte gör det man borde.

En vandring med gott samvete

Ty hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett, så att vi skall vandra i dem. (Ef 2:10)

Och Paulus fäste ögonen på Rådet och sade: "Mina bröder, allt intill denna dag har jag vandrat inför Gud med ett i allo gott samvete." Då befälde översteprästen Ananias dem som stodo bredvid honom, att de skulle slå honom på munnen. (Apg 23:1-2, 1917 års översättning)

Paulus anspelade säkert på Guds uppmaning till Abram. Det var därför man slog honom på käften.

När Abram var nittionio år uppenbarade sig HERREN för honom och sade: "Jag är Gud den Allsmäktige. Vandra inför mig och var fullkomlig." (1 Mos 17:1)

Vi har ett rent samvete inför Gud genom Jesus Kristus, inte genom vår duktighet. Det rena samvetet inför Gud är den kristnes startkapital, inte något som vi skall arbeta oss fram till med vår lydnad.

Gud vill inte ha hjälp

Det är din vandring det handlar om – inte Guds behov.

Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå....

Egna erfarenheter - omöjligheter

Kallelse kan ofta börja med misslyckande eller en omöjlighet. Kung David skulle bli kung men i stället blev han hotad till livet av Saul som satt kvar på tronen. Han fick lära sig att han inte kunde fullfölja sin uppgift utan Gud. Petrus hade fått veta av Jesus att han skulle fungera som någon sorts ledare men i stället kom han att offentligt förneka sin mästare. Paulus skulle fängsla kristna i Damaskus och kanske döda dem.

Många kallelser fortsätter att gå under omöjlighetens förtecken. Om du får miljövard på ditt hjärta kanske Uppenbarelseboken känns som ovälkommen lektyr

Den första ängeln blåste i sin basun. Då kom det hagel och eld, blandat med blod, och det kastades ner på jorden. En tredjedel av jorden brändes upp liksom en tredjedel av träden, och allt grönt gräs sveddes av. Den andra ängeln blåste i sin basun. Då var det som om ett stort brinnande berg hade kastats i havet. En tredjedel av havet blev till blod, och en tredjedel av allt liv i havet dog, och en tredjedel av alla fartyg gick under. (Upp 8:7-9)

Skall du avstå från din kallelse? Nej naturligtvis inte. Jeremia fick varna för Babylons kommande anfall om inte folket omvände sig. Ingen lyssnade på honom, inte ens när han hade fått rätt i allt. Hans egen klagan

Du, Herre, övertalade mig, och jag lät mig övertalas. Du grep mig och blev mig övermäktig. Så har jag blivit ett ständigt åtlöje, var man smädar mig. Ty så ofta jag talar, måste jag klaga. Jag måste ropa över våld och förtryck, ty Herrens ord har blivit mig till vanära och hån beständigt. Men när jag sade: "Jag vill inte tänka på honom eller vidare tala i hans namn", då blev det i mitt hjärta som om där brann en eld, instängd i mitt innersta. Jag ansträngde mig för att uthärda den, men jag kunde det inte. Ty jag hör mig förtalas av många: skräck från alla sidor! "Anklaga honom!" "Ja, vi vill anklaga honom!" Alla som har varit mina vänner vaktar på att jag skall falla: "Kanhända skall han låta locka sig, så att vi blir honom övermäktiga och får ta hämnd på honom." Men Herren är med mig som en väldig hjälte. Därför skall mina förföljare komma på fall och inget förmå. Ja, de skall storligen komma på skam, därför att de ej hade förstånd (Jer 20:7-11, Bibel 82)

Paulus vittnar om uppgiftens art:

Som Kristi tjänare och som förvaltare av Guds hemligheter skall man alltså betrakta oss. Av en förvaltare krävs att han visar sig pålitlig. (1 Kor 4:1-2)

Vad är Apollos? Vad är Paulus? Tjänare som förde er till tro, och det med den uppgift som Herren har gett var och en. Jag planterade, Apollos vattnade, men Gud gav växten. Varken den som planterar eller den som vattnar betyder därför något, utan endast den som ger växten, och det är Gud. Den som planterar och den som vattnar är ett, och var och en skall få sin lön efter sitt arbete. Ty vi är

Guds medarbetare, och ni är en Guds åker, en Guds byggnad. (1 Kor 3:5-9)

Efterföljelsens mål är inte att du skall förbättra världen. ”Gud har inga andra händer än våra”. Jodå, det han han visst. Vi vilar ju i hans starka händer. Eller gör vi inte?